

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815010147
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5815010147.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na neverejnom zasadnutí konanom 19. novembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a Mgr. Miroslava Mazúcha o odvolaniach obžalovaného W. X. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/45/2015 z 11.6.2020 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/45/2015 z 11.6.2020 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

II. Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie obžalovaného W. X. z a m i e t a ako podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný W. X. uznaný za vinného zo zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený v bodoch 1/ a 2/ napadnutého rozsudku.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu obžalovanému.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal Daňový úrad Žilina s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie prokurátor a obžalovaný.

Prokurátor odôvodnil odvolanie tak, že postup prvostupňového súdu, ktorý predchádzal napadnutému rozsudku, nepovažuje za zákonný. Rozhodnutie o vine bolo urobené po tom, čo prvostupňový súd umožnil obžalovanému na hlavnom pojednávaní dňa 11.6.2020 po vykonaní značnej časti dokazovania urobiť vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., ktoré následne prijal. Uvedený postup je v rozpore s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a má priamy vplyv na zákonnosť rozhodnutia o vine. Na prvom hlavnom pojednávaní dňa 18.2.2016 umožnila predsedníčka senátu obžalovanému, aby po prednesení obžaloby urobil niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por., na čo obžalovaný vyhlásil, že je nevinný. Následne boli v rámci hlavného pojednávania vypočutí takmer všetci svedkovia a až po výpovedi svedka Ing. J. F. dňa 11.6.2020 požiadal obžalovaný o možnosť urobiť ďalšie vyhlásenie o vine. Gramatickým a logickým výkladom ustanovení § 257 ods. 1, ods. 8 a § 258 ods. 1 Tr. por. dospel k záveru, že zákon vymedzuje procesné štádium, v ktorom má obžalovaný možnosť urobiť niektoré z vyhlásení ohľadom viny vyvolávajúce právne následky podľa § 257 ods. 8 Tr. por. Ide o štádium medzi prednesením obžaloby a začatím vykonávania úkonov podľa § 258 a nasl. Tr. por. Zmyslom vyhlásenia obžalovaného o vine je zjednodušenie a skrátene hlavného pojednávania s tým, že sa nevykoná podstatná časť dôkazov. Bez upustenia o dokazovania o vine ako takého stráca predmetný inštitút svoj zmysel a pokiaľ chcel obžalovaný získať výhodu vo forme miernejšieho trestu, mohol dňa 11.6.2020

využiť už len možnosť priznania sa k žalovaným skutkom. Zdôraznil, že možnosť urobiť vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. nie je viazaná na vôľu obžalovaného, ale nadväzuje na výzvu súdu. Zastáva názor, že zákon neumožňuje obžalovanému podľa ľubovôle meniť svoje vyhlásenie podľa toho, ako sa vyvíja procesná situácia. Domnieva sa, že rozhodnutie o vine nebolo urobené zákonným procesným postupom, a preto nemožno považovať za zákonné ani rozhodnutie o treste. Za neprimerané považuje aj samotné upustenie od uloženia súhrnného trestu. Poukázal na rozhodnutia vo vzťahu, ku ktorým prichádza uloženie súhrnného trestu. Trest uložený pri spodnej hranici trestnej sadzby najprísnejšieho trestného činu nepovažuje za súladný s potrebami individuálnej a generálnej prevencie. V prípade obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu trestných činov, ktoré mali v troch prípadoch za následok spôsobenie škody veľkého rozsahu. Postup prvostupňového súdu sa javí nedostatočne aj z hľadiska generálnej prevencie. Na základe týchto skutočností navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný odvolanie odôvodnil tak, že má za to, že súd mal rozhodnúť o uložení súhrnného trestu, nakoľko takáto možnosť prichádzala do úvahy.

Krajský súd na podklade odvolania prokurátora preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadať na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a že toto je dôvodné.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného krajský súd zistil, že toto podal obžalovaný W. X. po tom, čo sa odvolania výslovne vzdal.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že prvostupňový súd postupoval v rozpore s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, keď na hlavnom pojednávaní po vykonaní dokazovania umožnil obžalovanému opätovne urobiť vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. V tomto smere sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje s odvolacími námietkami prokurátora.

V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že z ustanovenia § 257 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že po prednesení obžaloby predseda senátu poučí obžalovaného o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení, že

- a) je nevinný,
- b) je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe,
- c) nepopiera spáchanie skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe.

Z tohto ustanovenia je jednoznačne zrejmé, že takýto úkon sa vykonáva bezprostredne po prednesení obžaloby.

Z ustanovenia § 258 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že ak obžalovaný po prednesení obžaloby a vyjadrení poškodeného neurobil vyhlásenie uvedené v § 257 ods. 1 písm. b) alebo c) predseda senátu po tom, ako zistí podmienky na vykonanie hlavného pojednávania, či osobné údaje obžalovaného a poučí ho o jeho právach. Potom umožní prokurátorovi vysluchnúť obžalovaného.

Krajský súd poznamenáva, že ustanovenie § 258 Tr. por. je začlenené v tretej časti v tretej hlave a treťom diele Trestného poriadku o dokazovaní. Vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. je zaradené do druhého dielu tejto hlavy. Aj z tohto zákonného usporiadania je nepochybne zrejmé, že vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. jednoznačne a nepochybne predchádza začatím dokazovania na hlavnom pojednávaní. Preto pokiaľ prvostupňový súd po prednesení obžaloby postupoval v predmetnej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. por. a následne začal vykonávať dokazovanie podľa § 258 a nasl. Tr. por. neprichádza ani podľa názoru krajského súdu do úvahy opakovanie postupu podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Ako správne konštatuje v odvolaní prokurátor, vyhlásenie obžalovaného o svojej vine má za následok po prijatí tohto vyhlásenia súdom nevykonanie dokazovania vo vzťahu k priznanému výroku o vine obžalovaného.

Z vyššie uvedených ustanovení Trestného poriadku podľa názoru krajského súdu nepochybne vyplýva, že postup podľa § 257 ods. 1 Tr. por., pokiaľ ide o vyhlásenie obžalovaného, je úkonom neopakovateľným a tento možno vykonať len raz, a to po prednesení obžaloby a pred začatím dokazovania.

Pokiaľ obžalovaný po prednesení obžaloby urobil v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. vyhlásenie, že je nevinný, má takéto vyhlásenie, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 258 ods. 1 Tr. por. za následok začatie dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Z vyššie uvedených dôvodov nepovažuje krajský súd postup prvostupňového súdu, ktorý predchádzal výroku o vine za zákonný a z tohto dôvodu nepovažuje za súladné so zákonom ani odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o vine.

V súvislosti s odvolacou námietkou prokurátora vo vzťahu k výroku o treste, k tejto nepovažuje krajský súd v súčasnom štádiu konania za potrebné sa vyjadrovať, nakoľko, ako bolo už vyššie konštatované, výroku o vine obžalovaného predchádzal nezákonný postup prvostupňového súdu a taktiež odôvodnenie výroku o vine v napadnutom rozsudku nezodpovedá ustanoveniu § 168 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného W. X. zo zápisnice o hlavnom pojednávaní na č.l. 1288 spisu vyplýva, že obžalovaný po vyhlásení napadnutého rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku uviedol, že sa vzdáva práva podať odvolanie, a to aj za všetky oprávnené osoby.

Z ustanovenia § 316 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Keďže obžalovaný W. X. podal opätovne odvolanie po tom, čo sa práva na podanie odvolania výslovne vzdal, krajský súd jeho odvolanie preto v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže prvostupňový súd bude môcť vo veci rozhodnúť až po vykonaní dokazovania v rozsahu potrebnom pre náležité zistenie skutkového stavu veci, preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.